

вѣки дѣйствовать, и то подъ покрываломъ на стары ушь каноническы права, да бы съ тѣмъ примамили и изыгали нѣкого си! Тии лукави и злобиви Исуйти, не пропуштажши врѣмя, отъ сега разгласѣжъ и разносжъ чрѣзь подкупника си, чи Българи немогжъ има независимо священноначалство Безъ грѣцкаго или римлянского каноничества! Ные въ кратщѣ щѣмъ каза ныщо си за тѣи-зи мечтайны дѣйс каноническы права, и читатели щжъ видѣ, чи тии нищо нѣсж' были изъ начала еще раздора и одавно сж' исчезли и отъ Папишашы и отъ Гърцы Фанариоты, и дѣйс каноническы права сж' царская и правительственная воля и сила, подъ коимъ ся нахожджъ Християни въ общѣ. А дадени отъ Апостоловъ каноничкы права сж' народный изборъ.

Найнапрѣдъ, кога ся е съставила Христова чъркова, първая въ Иерусалимъ, вторая же въ Солунъ (въ Българижъ), а послѣ по другы мѣста, знаино е чи та чърква ся състоѣше отъ чловѣцы повѣрувавши въ Христа, между коймъ нѣмаше еще никакъвъ отличительнъ чанъ священны, зацо то Хрости ученицы, равни сжъи вси, живѣяхъ еще, кои изпльнявахъ тажъ длжность, състояжъ ся тогава въ крщение народовъ и поучение благовѣствованія. Нъ колко разтѣше число вѣрнихъ, раждаше ся и нужда учителевъ. Отъ того Хрости ученицы, рѣшихъ да ся избиржъ такива учители, между повѣрувавшихъ, подъ имянемъ Епископи — надглѣдници. Тии епископи тогава ся избирахъ и поставяхъ на тажъ длжность отъ народа чрѣзь вышегаслия съ удобреніемъ посланиковъ (апостоловъ). Посланикъ же Павелъ въ писма си къ Тимотею о-

кога бѣ построило каменный пѣтъ одъ Рима до новогъ Рима (Царыградъ), да поправжъ тойзи пѣтъ. За това тии ся нахожджъ най много по него направление, дѣ е былъ той пѣтъ. Тии сж' ся звали сынови цесарски, т. е. царски чловѣцы, а Българи притякували това имя и назвади гы Цынцари — сыни-цары. Види ся Гиковый сынтъ Лжъ-Българинтъ, да е узналъ латинско си поколение, и за това е станжлъ ордие Исуйтамъ. Неговъ голѣмый братъ ся подписва Антонъ Кирияку и води папишашкжъ женж.